

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z petycyi Reprezentacyi powiatowej Rzeszowskiej o wcielenie części drogi powiatowej Rzeszowsko-Głogowskiej do drogi krajowej Rzeszów-Nadbrzezie.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą Wys. Sejmu z dnia 8. października 1888 odstąpioną została Wydziałowi krajowemu petycyja Reprezentacyi powiatowej Rzeszowskiej o przyjęcie części drogi powiatowej Rzeszowsko-Głogowskiej, na fundusz dróg krajowych do dokładnego zbadania i zdania sprawy na następnej sesyi sejmowej.

W wykonaniu powyższej uchwały Wys. Sejmu, Wydział krajowy przedstawia następujące sprawozdanie:

Część drogi powiatowej Rzeszowsko-Głogowskiej na długości 753·96 metrów bieżących, o przyjęcie której na fundusz dróg krajowych uprasza Reprezentacyja powiatu Rzeszowskiego, prowadzi z miasta Rzeszowa przez Ruską wieś do Staromieścia, gdzie styka się z drogą krajową Rzeszowsko-Nadbrzeziańską.

Droga krajowa Rzeszowsko-Nadbrzeziańska podług ustawy krajowej z dnia 9. kwietnia 1875 Dz. u. kr. Nr. 34. prowadzić miała z Rzeszowa na Głogów i Nisko do Nadbrzezia.

Gdyby powyższa ustawa była została wykonaną, wówczas droga powiatowa z Rzeszowa do Głogowa w długości 11 $\frac{1}{2}$ km. musiałaby być odpowiednio zrekonstruowaną i wcieloną do drogi krajowej.

Gdy jednak powyższa ustawa zmienioną została ustawą krajową z dnia 1. listopada 1877 Dz. u. kr. Nr. 46. w ten sposób, iż kierunek drogi krajowej zamiast na Głogów, ustanowiono na Jasionkę i Stobierne do Nadbrzezia, pozostawała już tylko możność wcielenia części drogi powiatowej Rzeszów-Staromieście do drogi krajowej. Atoli Wydział krajowy, by nie przysparzać wydatków funduszowi krajowemu, rozpoczął budowę drogi krajowej Rzeszowsko-Nadbrzeziańskiej poza obrębem miasta Rzeszowa dopiero od drogi powiatowej w Staromieściu, wskutek czego utrzymanie części tejże drogi z Rzeszowa do Staromieścia pozostawiono powiatowi Rzeszowskiemu.

Po oddaniu do użytku publicznego wybudowanej drogi krajowej w kierunku do Nadbrzezia, cały znaczny ruch przewozowy zwrócił się na Rzeszów, jako jednej z główniejszych stacyj kolei Karola Ludwika, a część drogi powiatowej, o której mowa, stała się ogniwem łączącym z jednej strony komunikację pomiędzy Rzeszowem a Nadbrzeziem, z drugiej zaś strony komunikację pomiędzy Rzeszowem a Głogowem.

Wskutek tego skoncentrowanego niezwyklego ruchu, rzeczona część drogi powiatowej ulega wielkiemu zużyciu i wymaga znacznych nakładów na konserwację.

Reprezentacya powiatu Rzeszowskiego domaga się przeto, ażeby ta część drogi powiatowej a mianowicie od Rzeszowa aż do zetknięcia się jej z drogą krajową na przestrzeni 753-96 metrów biejących wcieloną została do drogi krajowej Rzeszowsko-Nadbrzeziańskiej.

W petycyi swej podnosi pomieniona Reprezentacya, że już sama nazwa drogi wskazuje na to, iż droga ta od Rzeszowa a nie od Staromieścia winna się zaczynać, następnie że utrzymanie rzeczonyj części drogi powiatowej odpowiednio do potrzeb komunikacyi na drodze krajowej jest bardzo kosztowne, że nakoniec droga ta, mimo wysileń ze strony Reprezentacyi powiatowej, jest w porze wiosennej, jesiennej i zimowej nie do przebycia, wymaga zatem niezbednej rekonstrukcyi, której koszta przechodzą siły i środki powiatu.

Powyższe okoliczności przytoczone na poparcie prośby Reprezentacyi powiatu Rzeszowskiego, zgodne są z istotnym stanem rzeczy, najpierw bowiem nieda się zaprzeczyć, że na podstawie ustawy krajowej z dnia 1. listopada 1877 Dz. u. kr. Nr. 46. droga krajowa mogłaby zaczynać się już w Rzeszowie, również stwierdzonem zostało, że na część drogi powiatowej ze Staromieścia do Rzeszowa przenosi się znacznie większy ruch z drogi krajowej, aniżeli z drogi powiatowej od Głogowa, że zatem istnienie drogi krajowej przyczynia się w daleko większym stosunku do zużycia rzeczonyj części drogi powiatowej, aniżeli komunikacya w kierunku z Głogowa do Rzeszowa. Dochodzenia przez Wydział krajowy zarządzone wykazały, że pomieniona część drogi powiatowej, znajduje się istotnie w takim stanie, iż potrzebuje jak najrychlejszej rekonstrukcyi, kosztem około 6.000 zł., którego Reprezentacya powiatu nie jest w stanie ponieść.

Z tych powodów Wydział krajowy jest zdania, że prośba Reprezentacyi powiatu Rzeszowskiego o przyjęcie części drogi powiatowej Rzeszowsko-Głogowskiej na fundusz dróg krajowych zasługuje na uwzględnienie.

Gdyby Wys. Sejm raczył przychylić się do zdania Wydziału krajowego, koszta rekonstrukcyi mogłyby być pokryte ze zwykłej dotacyi przeznaczonj na utrzymanie dróg krajowych bez wyznaczenia osobnego na ten cel kredytu.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby kosztem funduszu krajowego przeprowadził rekonstrukcyę części drogi powiatowej Rzeszowsko-Głogowskiej na przestrzeni od początku jej w Rzeszowie aż do zetknięcia się z drogą krajową Rzeszów-Nadbrzezie i wcielił ją do tejże drogi krajowej, a to na podstawie ustawy krajowej z dnia 1. listopada 1877 Dz. u. kr. Nr. 46.

II. Koszta rekonstrukcyi powyższej pokryte zostaną z dotacyi przeznaczonj na utrzymanie dróg krajowych.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 4. października 1889.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.
członek Wydziału krajowego.